

„EDINOST“

izhaja enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4 uri popoldne.

Naročnina znaša:

za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrť leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (4 nvc.); izven Trsta pa po 8 stotink (4 nvc.).

Telefon št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč.

Oglašiti

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale domači oglašitvi itd., se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi ne smejo posiljati uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

IVAN NABERGOJ.

Danes zjutraj došla nam je na vse zgodaj iz Proseka pretužna vest: ljubljene vseh tržaških Slovencev, Ivana Nabergoja ni več med živimi. Ob 4. uri zjutraj je po dolgi in mučni bolezni izdihnil svojo dušo.

Težko bi bilo z besedami povedati, kaj je bil pokojni Ivan Nabergoj tržaškemu Slovincem, ker to more pojmiti le oni, ki se je v drugej polovici minolega stoletja udeleževal narodnih bojov na tržaškem ozemlju, to more vedeti le oni, ki je videl tugo naroda, ko smo s padcem Nabergoja izgubili l. 1897. jedinega slovenskega državnozbornskega poslanca na Tržaškem. Marsikatera solza se je takrat potočila po zagorelih obrazih tržaških slovenskih trpinov in marsikaka solza se potoči tudi danes, ko zvedo tržaški Slovenci, da ni med njimi več onega, ki je tako dolgo vrsto let neustrašeno stal na čelu tukajšnjih Slovencev v obupnem boju proti nasilnemu in brezobzirnemu nasprotniku. Trden, kakor skala, stal je vedno naš Nabergoj proti vsem peklenim spletkam množestvilnih in rafiniranih nasprotnikov in čudom se moramo čuditi, kje je mož, ki ni imel nikakih posebnih študij, ki je dovršil samo ljudsko šolo, dobil toliko železne energije in neustrašnosti, da je tako dolgo vstrajal v boju proti — vsemu. Da proti vsemu, ker posebno tu na tržaškem ozemlju je v boju proti nam združeno vse: laška stranka, ki razpolaga z vsemi mogočnimi sredstvi, vlada, kapital, državna in občinska oblastva ter sploh vse, kar se da združiti v boju proti jednemu narodu. A velikan Nabergoj se ni vstrašil vsega tega in se ni unaknil s političnega pozorišča, dokler ga ni v to prisilila bolezen. Nabergoj je bil zvezda vodnica zatiranim tržaškim Slovincem in bogve, da-li bi bili mogli vstrajati tako dolgo, da nas ni vodil on, do katerega smo imeli tako neomejeno zaupanje, kakor ga imajo otroci do svojega očeta. V Nabergoju smo videli poosebljeno narodno idejo, on je bil naša zastava, za katero smo vselej korakali pogumno v boj.

Dasiravno se zadnja leta svojega življenja ni mogel več aktivno udeleževati naših političnih bojov, vendar se je neprenehoma zanimal za vsak najmanjši dogodek, ki se je tikal teh naših bojov, na drugi strani pa smo tržaški Slovenci še vedno videli v njem nekakega pokrovitelja, ki je vedno nekako nadziral naše delovanje in nam pomagal se svojim svetom v kritičnih momentih.

Težko nam bo tržaškemu Slovincem, ko ne bomo imeli v svojej sredi več Nabergoja, tako težko, kakor je družini, ko so jej odnesli iz hiše k večnemu pokoju ljubljene in spoštovanega gospodarja. Osoda našega naroda na teh vročih tržaških tleh je bila tako tesno spojena z Nabergojevo osebo, da si je težko misliti tržaške Slovence brez Nabergoja, kateri je bil duša vsega našega delovanja od l. 1865. sem. Tega leta bil je namreč Nabergoj prvič izvoljen v mestni zastop tržaški, kjer je ostal nepretrgoma do leta 1900. Takoj prva leta se je v mestnem svetu se svojim nastopanjem tako odlikoval, da so ga kmalu na to, l. 1873. izvolili tržaški Slovenci svojim zastopnikom v državnem zboru, kjer je bil tudi nepretrgoma do l. 1897., katerega leta se je moral udati premoči in nasilstvu onih, katerim je bil že od začetka svojega političnega delovanja trn v peti, namreč tržaški gospodujoči kliki.

Naj sodi o Nabergojevem delovanju kedo kakor hoče, a to mu mora priznati tudi njegov največji nasprotnik, da je bil ta mož, iz priproste okoličanske hiše, nenavadna prikazen, kremenit značaj in izvanreden talent, ker sicer bi se ne ne mogel brez vsakih študij socialno tako visoko povspeti.

Pomisliti je treba nadalje, da je on stopal na politično pozorišče v času, ko je na tržaškem ozemlju skoraj še popolnoma spala slovenska narodna ideja. A kolike duševne jakosti je treba onemu, ki hoče v takih razmerah visoko dvigati narodni prapor in voditi svoj narod v boj proti nerazumno močnejšemu sovražniku. A ne le kakor politik, temveč tudi kakor človek imel je Nabergoj izvanredne lastnosti. Dokaz temu je posebno dejstvo, da je bila v njegovem imenu vedno združena vsa okolica, skoraj do zadnjega Slovenca.

Žalibog nahaja se v naši okolici marsikak Slovenec, ki se ali ne zaveda svoje narodnosti, ali pa je tako odvisen od laške gospode,

da ne sme svoje narodne zavednosti kazati in mora podpirati strem-ljenja itatijanske stranke. Narodnih mlačnežev in renegatov pa je bilo v prejšnjih časih še več, kakor jih je dandanašnji, a Nabergoj je imel tako velik upljiv in ugled med vsemi — tudi nezavednimi — tržaškimi Slovenci, da so tudi najhujši renegati ob času državno-zbornskih volitev oddajali svoje glasove za diko in ponos tržaških Slovencev, za našega Nabergoja.

Nabergojevo ime je tudi najhujšega renegata-okoličana spomnilo, da se pretaka po njegovih žilah slovenska kri, da ga je rodila slovenska mati, katera ga je naučila prve sladke slovenske besede. V možu se je zbudil narodni ponos in za nobeno ceno se ni dal pregovoriti, da bi svoj glas oddal drugemu in ne Nabergoju. In če je kdo zaslužil tak ugled, zaslužil ga je gotovo Nabergoj s svojim neutrudljivim delovanjem za svoje rojake brez razlike političnega in narodnega prepričanja. Njegovo delovanje se ni omejevalo samo na državni zbor in mestni zastop, temveč je tudi sicer neprenehoma po očetovsko skrbel za one, ki so sledili njegovemu uzornemu vodstvu. Predolgo bi bilo naštevati vse zasluge, katere si je stekel tekom dolgotrajnega zastopanja svojih volilcev v državnem zboru. V mestnem svetu tržaškem pa je vedno visoko dvigal slovensko zastavo, tako, da so naši nasprotniki zaman skušali zatajiti ekzistenco tržaških Slovencev. Vsa preganjanja in zasramovanja od strani vsega-mogočne laške gospode niso mogla Nabergoja preplašiti, marveč so ga navduševala k še vstrajnejšemu boju. A ne smemo pozabiti, da je bil ravno Nabergoj ona točka, na katero so letele vse sovražne strele. Naši sovražniki so se držali gesla: »Udari pastirja in razkropljene bodo ovce«. Ali pastir je stal nepremično pri svojih ovcah in se ni dal prepoditi. Čuval jih je toliko časa, dokler so nastopile mlajše moči, ki so Nabergoju omogočile, da se je mogel po dolgotrajnem, trudapolnem delu, na svoja stara leta nekoliko oddahnuti.

Žalibog, ni bilo našemu Nabergoju dano, da bi se dolgo časa veselil nad sadovi, katere je doprinesel njegov trud. Dolgotrajna, težka bolezen mu je le redkokedaj dovoljevala, da bi bil zapustil svoj dom in nam ga je slednjič odvzela iz naše srede.

Nabergoj se je porodil na Proseku dne 28. maja 1835. leta in je toraj doživel 67. leto svoje starosti. Kakor smo že zgoraj omenili, dovršil je samo ljudsko šolo, a se vsled svoje nenavadne pridnosti in bistroumnosti povspel tako visoko, da je bil izvoljen dežel. in drž. poslanec ter postal v kratkem od vseh pripoznani voditelj tržaških Slovencev. Njegov ugled se je razširil po vsej Sloveniji in bil je povsod spoštovana in pripoznana ličnost. — Bil je soustanovitelj in dolgoletni predsednik političnega društva »Edinost«, kakor tudi soustanovitelj našega lista. Nadalje je sodeloval pri ustanovitvi »Delalskega podpornega društva«, »Tržaške posojilnice in hranilnice«, slovenske kmetijske družbe za tržaško okolico itd.

Iz vsega tega je razvidno, da je bilo njegovo delovanje vsestransko ter da so njegove zasluge za obstoj in napredek slovenskega življa o Adrije, neprecenljive vrednosti.

Njegove zasluge pa so se pripoznale tudi na najvišjem mestu in mu je naš cesar podelil viteztvo Fran Josipovega reda.

Kakor smo bili ponosni na tega uzornega slovenskega prvaka, ki je izšel iz priproste okoličanske hiše, tako se sedaj težkim srcem ločujemo od njega za vedno. Nabergoj je sicer umrl, a njegov duh bo vladal med nami še vedno, spomin na njegovo delovanje ostane živ, dokler bo na tem krasnem delu slovenske zemlje prebivalo slovensko ljudstvo. Nabergojev spomin nas bo še nadalje vspodbujal in navduševal v težkih bojih, ki jih bijemo za naš narodni obstanek. Hvaležnost do njega ne bo nikdar izginila iz slovenskih sre!

To hvaležnost pa bomo skazovali s tem, da bomo po njegovem vzgledu tudi mi neomajljivi in trdni, kakor skala, v boju za pravice slovenskega naroda.

Tužnim srcem stojimo ob preranem mrtvaškem odru pokojnega voditelja in iz dna duše vsklikamo: **Slava spominu Ivana Nabergoja!**

Vabilo na manifestacijski shod

kateriga priredi

polit. društvo „Edinost“

*** dne 14. septembra t. l. ***

== ob 4. uri popoldne ==

na vrtu družbe sv. C. in M. pri sv. Jakobu

(ulica Giuliani št. 28.)

Tržaški Slovenci!

Udeležite se v obilnem številu gori omejenega shoda, kateri bodi sijajna in dostojna manifestacija tržaških Slovencev, zahtevajočih da se jim po 18-letnem zatezanju ustanove v mestu tržaškem slovenske ljudske šole ter tako omogoči izobrazba v materinem jeziku. Kdor se ne zaveda važnosti te zahteve in potrebe izobrazbe otrok v materinem jeziku in kdor se boji za to zahtevo nastopiti javno in se vsemi dopuščenimi sredstvi, ne zasluži častnega imena Slovenca. Prihitite torej vsi, katerim bide v praih pošteno slovensko srce in ki gojite ljubezen do našega milega naroda, na ta pomembni shod, ki naj dokaže, da tržaški Slovenci zahtevamo odločno pravice naj-mene nam po državnih zakonih in katere v obilni meri uživajo naši someščani drugih narodnosti.

Odbor pol. društva „Edinost“.

Slavnost v Kanalu.

(Dolge.)

Prihajanje gostov in pozdrav na trgu.

V času od poludne do 3. ure so neprestano prihajali gostje od vseh strani. Gruča za gručo ljudij je prihajala v Kanal, voz je drdral za vozom, mnoga društva seveda se svojimi zastavami, eni od severja drugi od juga. Slavnostni odbor je moral zmagovati ogromno nalogo z vsprejemanjem društev. Kanalske ulice in trg menda še ni videl takega vrvenja kakor je bilo v nedeljo popoldne. To je bilo glasnega vsklikanja in pozdravljanja, ko so se srečavali stari znanci in prijatelji, došli od raznih strani! Izlasti so bili priščno pozdravljani gostje, došli iz daljnjih krajev, mej temi posebno »Idrijski Sokoli« in »Škedenjska Veselica«. Posebno treba pohvaliti slavnostni odbor, da je tako lepo in primerno poskrbel in določil prostor za vsako društvo in mu zagotovil dobro postrežbo. Vsako društvo je bilo dobro shranjeno.

Slavnosti so se udeležila sledeča društva: »Goriško glasb. in pevsko društvo«, Sokoli goriški, Solkanski sokoli, »Slov. bralno in podporno društvo«, pevsko in tamb. društvo »Podgora«, Čitalnica solkanska, Pevsko in bralno društvo iz Standreža, »Veselica« iz Škedenja, deputacija pevskega društva »Lipa« iz Bazovice. — Nadalje: dični »Sokol« idrijski, deputacija bral. in pevskega društva

iz Slapa, Čitalnica tominska po deputaciji, polnoštevilno Rok. bralno društvo iz Tomina in ognjegasno društvo iz Tomina potem bralno in pevsko društvo iz Ročinja in pevsko društvo »Orel« iz Ročinja.

Sprevod in pozdrav na trgu.

Ob 3. uri popoldne so se društva pred čitalnico razvrstila v sprevod, ki se je ustavil na trgu pred odrom. Tu je gospod župan Zega pozdravil društva in zbrano množico nekako tako-le:

Slavno občinstvo! Mili gostje!

Med prvimi slovenskimi društvi, ki so se ustanovila na Goriškem z namenom, da zbudijo naš narod iz tužnega narodnega spanja, bila je Kanalska Čitalnica. Veselica, ki jo prireja danes v proslavo svoje 35-letnice, privabila Vas je, dragi gospodje in bratje, iz vseh krajev naše mile domovine v naš trg! To niste došli samo z namenom, da bi videli to našo slavnost, ampak tudi, da sodelujete na njej in hočete s tem častiti gospoda, poveljati vso slavnost. Dá ste se, slavna društva, v tako obilnem številu potrudila danes v našo sredo, to dokazuje pač, da se naš narod po vseh krajih naše mile domovine zaveda svoje narodnosti, da ljubi svoj jezik, da je na svojo narodnost ponosen, da vedno s ponosom izgovarja besede: »Slovenec sem!«, in da so minuli oni časi, ko je bil Slovenec na svoji zemlji tlačen tuje-rodcem.

Vsa občina Kanalska ceni visoko ta Vaš prihod in sodelovanje. Zaradi tega Vas pa v imenu nje iskreno pozdravljam in klidem Vam iz vsega srca: Dobro došli mili gostje! Pozdravljeni bodite!!

Ko je g. Zega dovršil ta kratki, a prisični in zanosom izgovorjeni pozdrav, so toliko močje na odru kolikor množice zaorile v viharne živio-klice in je bil to res impozanten moment. Na to so dražestne gospice, vse odlične narodni znaki, odličile Sokole in pevce, a kar je preostajalo cvetja — in poskrbele so bile (o to slovensko dekle!), da ga je preostajalo ogromno — usulo se je na goste v gostem dežju in vsa tla pred odrom so bila pokrita z dehtečimi hčerkami slovenske zemlje.

Godba je zavrnila in impozantni sprevoz se je premikal do severnega konca trga, od kjer se je vračal zopet na — slavnostni prostor, čegar priredba je zopet kazala presrečno roko pripravljalega odbora. Prostor za množice, oder, prostor za telovadbo, vse je bilo pripravljeno in določeno tako, kakor treba za slavnost v takih dimenzijah.

Pozdravljanje na slavnostnem prostoru.

Prvi je stopil na oder gospod načelnik pripravljalega odbora, ki je pozdravil občinstvo vidnim ponosom in veseljem ter hvaležnostjo, da mu je delo tako lepo uspelo. Izlasti pa je izrazil še svojo radost na tem, da more videti med gosti odličnjaka, rodom Kanaleca.

Ko pa so pevec kanalske čitalnice pod vodstvom g. Zege zapeli istega gospoda možki zbor »O ti moj dom«, stopil je na oder g. dr. Gruntar iz Gorice, ki je res na diven in prepričevalen način govoril o

veliki kulturni nalogi, ki jo imajo vsi naši društva. Najhuji sovražnik naše društvene organizacije je moral, ko je šel ta prekrasni govor, postati iz Savla Pavel. Nekoliko misli, kolikor je bilo aplošno beležiti v gneči, bodi podanih tu le:

100 letja je naš narod ječal v jarmu tujinstva. Našemu narodu so gospodovali tujei in so žulje njegove izkoriščali v svojo korist. Za tujo korist so tirali ta naš narod od bojišča do bojišča, da so s krvjo mogli razbiti barbarstvo. A kako plačilo je bilo našemu narodu za to? Naši predniki so morali ostati sužnji, isti tujinec je tiščal naš narod ob tla, da se ta poslednji ni mogel vzbuditi, da ni posijala luč svobode tudi njemu. Vse je bilo tako, kakor da mora izginiti ta naš narod... Ali prišel je narodom ustajenja dan, dan duševnega preporoda... V tistem času pomladi narodov vzdramili so se tudi Slovenci. Tudi v našem narodu so nastopili posamični možje, ki so jeli vzbujati narod — hiteči od vasi do vasi — vzbujaje v njem zmisel za lastne pravice. Ali zdelo se je, da tudi plemenit trud hoče ostati brezvspešen. Narodu našemu je nedostajalo naravne zaslombe, narodu je nedostajalo omike...! Tu se je zapričela velika naloga naših društev. Zavednejši rodoljubje so jeli ustanovljati narodna društva: pevska in čitalnice, ki so imela biti narodna izobraževališča. Ali mej tem se je tudi moč nasprotnikov veksala. Povsodi silijo oni tudi danes v ospredje, povsodi hočejo oni vladati nad nami, povsodi hočejo biti — tudi na naši zemlji — gospodari! In to se bo vršilo dalje in izlasti v teh krajih. Tu dobite skoro železnico in žago pride povodenj tujcev, ki bodo hoteli vladati in gospodovati tudi tu. Tedaj pride na vas dolžnost, da pokažete, da časi izdajstva so med nami minuli za vedno, da smo zaresno začeli ruvati iz našega naroda servilizem.

Ali ako hočemo odkloniti naval tujinstva treba najprej, da se moremo s tujcem meriti v omiki! Oni so bili bolj srečni, njim so bile prilike ugodne, da so napredovali, mi pa — manje srečni — smo ostali zadej. Mi se moramo vspeti do omike. A v to ne zadošča šola. Tu mora delovati javna šola, kateri so podlaga — društva.

Tu je govornik proslavil kanalsko čitalnico, ki je se svojo energijo premagala mnogokatero krizo in ki je vsikdar služila pravim narodnim namenom ter se ohranila do danes čvrsta in zdrava!

Da je usoda našega naroda tako žalostna, na tem smo krivi tudi mi sami, naša letargija. V tem okraju n. pr. obstojiti le 2 društvi. Temu mora biti konec. Mi moramo ustanovljati društva, v katerih bodo sodelovali vsi stanovi, vsi sloji. Mi moramo imeti povsodi zadostno število društev, ki bodo širila omiko med narodom, da narod pride do umevanja svoje ideje! Tedaj še le, ko narodna stvar se bo slonela le na posamičnih prosvetljenjših rodoljubih, ampak bo imela zaslombo v omiki naroda — tedaj bomo imeli zagotovljeno bodočnost!

Ustanovljajmo torej društva, v katerih bomo sodelovali vsi, da bo narod vsikdar

dica njenega bolnega stanja, ki se bo sedaj po porodu malo po malo pozgubilo.

»Kako izgleda?« je vprašal dalje Branimir.

»Še vedno enaka... a razun tega je sedaj izmučena, kar se jej vidi tudi na obrazu.«

Branimira je zadel neprijetno ta odgovor. On je dobro vedel, da ne more obče-vati z Melito, da njena razdraženost ne bo odjenjala, dokler ne bo njen obraz takšen, kakoršen je bil pred nosečnostjo.

»To je fatalno!« je opomnil Branimir ter pobesil glavo.

»Ne bodite nestrpilji, saj danes je še le drugi dan po porodu... Zdravnik je rekel, da se bo vse to skoro pozgubilo.«

»Bog ve, kdaj jo bom zopet videl.«

»Vi jo želite videti?«

»Oh, in kako, da si vem, da ona ne želi mene videti«, je rekel Branimir otožno.

»Tudi to se bo popravilo, čim Melita ozdravi«, je tešila Ela dobrega moža, kakor je najbolj znala. »Boste videli, da bo popolnoma drugačna, čim se popravi in pride k sebi.«

»Vi bi mi izkazali veliko ljubezen, ako me obvestite, kdaj jo bom mogel videti«, je rekel Branimir in zaključil svoj pogovor o Meliti.

Ela je bila ganjena radi Branimirjevega vedenja... V teh nekoliko minutah, katere

primerno, dostojno in častno nastopal. V nas mora priti zadostno samozavesti in ponosa, da bomo sposobni za pozitivno delo.

Društva naj bodo kresovi, ki bodo dramilili narod od sela do sela, od griča do griča, iz društev naj švigajo električne iskre naše omike. Nekdaj smo bili hlapi, a sedaj ustanovimo si bodočnost, ko bomo gospodari na svoji zemlji. V društvih naj pulzira naše življenje, ona naj bodo trdnjave, v njih postavimo oltarje, na katerih bo gorel plamen naše omike in ljubezni do svojega naroda.

Kdor svoj narod ljubi, ta ne bo nikdar rob!

Tako je zaključil govornik. Utis pa, ki so ga napravili ti rodoljubni akcenti, je bil mogočen, premagovalen in je nahajal izraza v viharne vsklikanju, ploskanju in mahanju robei in klobuki. (Pride še.)

Politični pregled.

V Trstu, 10. septembra 1902.

Glavna skupščina društva »Societá politica istriana«. Dne 7. tek. m. vršila se je v Piranu letošnja glavna skupščina laškega političnega društva za Istro. Udeležili so se ga skoraj vsi istrski laški kolovodje, mej njimi državni poslanci dr. Bartoli, dr. Bennati in bar. Polesini. O političnem položaju je poročal najradikalnejši istrski Italijan, dr. Bennati, in to jako obščno. Novega pa je povedal le prav malo: saj je bila njegova glavna naloga, da opraviči znano dvoumno postopanje italijanskih poslancev v dunajskem parlamentu. Da je skušal to tudi z neresnicami doseči, temu se gotovo nihče ne čudi, ki pozna naše istrske sosesde. Trdil je takoj v uvodu svojega poročila, da izvršujejo italijanski poslanci v parlamentu v izvestih slučajih merodajen, da celo odločilen vpliv (!). G. dr. Bennati je znal, da njegovi poslušalci ne čitajo drugih listov, nego lokalnih istrskih in zato jim je smel kaj takega natvezati. Še bolj smešna pa je bila njegova trditev, da so lojalnost postopanja italijanskih poslancev v celjskem vprašanju priznali celo Nemci. Ali je gosp. dr. Bennati res že pozabil na one »Katzelmacherje« in slične lepe komplimente, ki so jih Nemci zalučali junaškim laškim poslancem v obraz.

Pogreval je potem že tolikokrat opetovano in isto tolikokrat zasmehovano trditev, da so laški poslanci v najstrožji opoziciji proti vladi in sicer iz razloga, ker se vlada premalo zanima za ustanovljenje laške univerze v Trstu in podeljenje avtonomije za Trento, dočim da je vedno pripravljena delati Slovanom koncesije (!). To najstrožjo opozicijo so začeli celo že italijanski listi zasmehovati in sam dr. Bennati je proti koncu svojega govora popolnoma pozabil na »opozicijski« duh svojih kolegov, kajti naposled je tudi on, kakor vsi laški politični junaki, izjavil, da so laški poslanci pripravljeni se s Koerberjem pregajati in mu svoje glasove na razpolaganje stavljati, to seveda proti temu, da jim on izpolni vse njihove srčne želje, ali bolj jasno povedano, da jim tudi za naprej pomaga Slovane na zid pri-

je dosedaj sprovela, se je uverila, da je v tem resnem in čmernem človeku mehko in plemenito srce, da nad vse ljubi svoje dete, a tudi ženo samo, katere ne kaže zanj nikakega čutstva. Ko se je Ela zamislila v Melitin položaj, je prišla do zaključka, da ona na njenem mestu ne bi mogla biti taka. Ali Melita je bila vedno neko izjemno bitje, bitje svoje vrste, čegar misli in dela so bila drugačna, kakor v glavah navadnih žensk. Da si ne bi bilo niti Meliti po volji, vendar se je odločila da bo govorila o tej stvari z njo, ko se jej bo nudila dobra prilika.

Branimir se je baval največ del dneva okoli svojega otroka. Da bi se mu le nič ne zgodilo in da bi bil popolnoma gotov, je dal urediti svoj kabinet in svojo spalno sobo tik sobe, kjer je spalo dete z dojljo in sobarico, kateri ste morali paziti noč in dan nanje. Sedaj je hotel tudi Branimir deliti z njimi isto skrb, kar je pa bilo pri zanesljivih poslih brezpotrebno, ali njega je ta skrb umirila. V tem oziru je tako pretiraval, da je šel vsakikrat k zibelji, ko je dete zaplakalo, bilo po dnevu, bilo po noči, da bi videl, kaj mu je. Bil je prisoten, ko so dete kopali ali ko so ga oblačili. Ti trenotki so bili najslajši, v katerih je bil blažen in srečen, a ta sreča bi bila popolna, ako bi bila samo ona drugačna. No, ona je ostala še vedno ista napram njemu in detetu, a to ga je peklo in bolelo. (Pride še.)

2 O D L I S T 91

MELITA.

Povest iz naše dobe.

Spisal Josip Ergen Tomič; prevedel Radl.

Drugi del.

V.

Ela ga je le pogledala in ni rekla ničesar. Nekaj časa sta molčela. Branimir je držal otroka v naročju in ga motril sedaj z bolno srečnim čutom. Hotel je Ela še nekaj vprašati, ali mu se ni dalo... Baril se je sam s seboj, ali ni se mogel premagati.

»Ima-li mati veselje z detetom?« je vprašal hkratu, okrenivši se proti Eli.

Ela se je tega vprašanja bala in hila je nanj pripravljena. Istina je bila, da Melita svojega otroka niti videla ni, da ga celo ni želela niti videti. Še več, ona je zahtevala, da se nese ta »ustač« čim dalje proč, le da ne sliši njegovega glasu, o katerem se jej je zdelo, da jako spominja na glas njegovega očeta. Ela ni mogla kaj takega poveriti očetu, kateri je živel v svojem otroku. Ona sama ni si mogla raztolmačiti takega duševnega razpoloženja v mladi materi, ker je vedela, da je vsake matere prva in najbolj vroča želja po porodu, da vidi svojega otroka.

»Kdo bo to sedaj vedel?« je začela Ela, vrteč se okoli resnice. »Ona je izmu-

čena, brezčutna in apatična proti vsemu... Ne mara za ves svet.«

»Ali ne mara za svojega otroka, prvega svojega otroka, to je vendar neprirodno«, je opomnil Branimir bolno.

Mali je začel v tem hkratu plakati, a dojilja je segnila sedaj s svojima močanima rokama po otroku.

»Prosim, dajte ga sedaj meni«, je rekla ona, »po kopelji ga dojm in on to že ve, zato pa plaka, ker ni še nič dobil.«

Branimir je poljubil še enkrat dete ter ga oddal dojilji, katere je šla v otrokovo sobo, kjer je lepo sela v udoben naslonjač, vrgla eno nogo preko druge in začela dojit malega, kateri je pričel pohlepno sesati, kakor da bi hotel nadomestiti, kar je zamudil v četrtem naročju.

Da bi mogel mali mirno spati, sta se Ela in Branimir vrnila sedaj zopet v Elino sobo, kjer sta nadaljevala pretrgani pogovor.

»Ve-li Melita, da sem tukaj?«

»Mislim, da ve, ker sem jej povedala, da ste črnojavno naznanili svoj prihod.«

»Ni tedaj nič rekla?«

»Nič.«

»Niti ni potem vprašala po meni?«

»Ne.«

Branimira ni to nimalo iznenadilo; on ni česa drugega niti pričakoval. To Melitino vedenje je bila po njegovem mnenju posle-

tiskati. Pod tem pogojem je dr. Bennati tudi pripravljen s Slovani v miru živeti ter je obžaloval, da ne vlada v Istri več tisti mir kakor pred leti. Radi verujemo, da se dr. Bennati in njegovim somišljenikom sline cedé po tistih časih, ko so istrski meščani in bogataši mirno in neovirano igrali ulogo »signorov«, izsesajo slovenskega kmeta trpina in odrekajo mu vsako izobrazbo in vsako udeležbo v javnem življenju. Verujemo tudi, da so dr. Bennati neprijetne »škodljive« (seveda zanj!) agitacije slovenskih korifej. No, v tem oziru ne moremo dr. Bennati pomagati: slovenske »korifeje« bodo tudi v bodoče skrbele za agitacijo, dokler ne pridobijo istrskemu trpinu popolno enakopravnost s prejšnjimi »signori«.

Po dovršenem poročilu je seveda skupščina italijanskemu klubu izrekla priznanje in zahvalo na njegovem »možatem« postopanju.

Posl. dr. Bartoli je potem protestiral proti istočasnemu zborovanju društva »Südmark« v Boleanu, ker si je stavilo nalogo pomesti italijanske pokrajine. Stari prijatelji, Lahi in Nemei, se torej zopet enkrat grdo gledajo, kar jih pa ne ovira, da se takoj zopet proti Slovanom ne združijo.

Naposled se je vršila volitev odbora, katerega predsednikom je bil izvoljen dr. Bennati, a podpredsednikom dr. Costantini iz Pazina in dr. Šbiš iz Poreča.

Glavna skupščina društva »Südmark«. Istega dne je zborovalo v Boleanu nemško društvo »Südmark«, katerega pomenčevalni nameni so splošno znani.

Da so se tega zborovanja udeležili tudi zastopniki nemških društev iz nemškega cesarstva, to je dan današnji za nemške slavnosti v Avstriji še samo ob sebi razumevno.

Zanimiv iz tega zborovanja je sklep glavnega vodstva, da se v zmislu želje, izražene po tirolskih podružnicah, ustanovi za Tirolsko poseben odsek, katerega bo poverjena naloga, skrbeti za obsežnejše delovanje v južnem Tirolu, torej proti ljubim »zaveznikom« italijanske narodnosti.

Avstro-ogrška nagodba. V nedeljo je poročal ministrski predsednik dr. Koerber njegovemu Veličanstvu o stanju nagodbenih posvetovanj v Budimpešti.

Tudi sedaj ni prišlo še do sporazumljenja med avstrijskimi in ogrskimi delegati in zlasti glede carinskega tarifa je še veliko razlike. Delegati, ki so se zdaj zbrali na Dunaju, bodo imeli še precej dela, predno se pride do kakega uspeha.

Velika sokolska slavnost v Mor. Ostravi. Upanje nemških heilovcev, da se na sokolski slavnosti v Mor. Ostravi dne 7. in 8. tek. m. izvršijo z nemške strani enaki barbarični izgrede, kakor so jih priredili iglavski Nemei, je šlo po vodi. Na tem se pa Sokolaši nimajo zahvaliti morda razumnosti ostravskih Nemcev, temveč okolnosti, da se je te slavnosti udeležilo kakih 3000 Sokolašev in neštevilna množica drugih čeških izletnikov in domačinov. Ta »argument« je imponiral tudi ostravskim Nemcem in za to so se omejili na posamično živžganje in heilanje (seveda iz daljave), s katerim so dali duška svoji notranji jezi.

Iz Češkega je prihitelo v treh vlakih kakih 2000 Sokolašev, ki jih je na kolodvoru pozdravil dr. Palkovský. Po ulicah so Čehi pozdravljali Sokolaše z »nazdar«-klici do »narodnega doma«.

Sokolaši so se potem udeležili v Vitkovician predstave členov branskega češkega gledališča.

V ponedeljek so došli še moravski Sokolaši. V »narodnem domu« je držal dr. Podlipny, bivši praški župan, slavnostni govor, a popoludne podali so se Sokolaši in drugi udeležniki, kakih 4–5000 na slavnostni prostor. Ta nastop je bil tako impozanten, da je Nemcem vpadel pogum. Na slavnostnem prostoru se je potem vršila javna telovadba v navzočnosti več tisočev gledalcev iz cele Moravske.

Ako se nemški listi vključ temu tolažijo s trditvijo, da ostane Ostrava z okolico nemška, jim lahko to nedolžno veselje pustimo.

Tržaške vesti.

Himen. V ponedeljek poročil se je g. Dragotin Pertot z gospico Olgo Mikelič iz Rojana. Čestitamo!

V znak žalovanja po pok. vit. Nabergoju je »Delavsko podp. društvo« razobesilo na pol droga svojo društveno zastavo. Isto-

tako je tudi »Slovenska štitalnica« izvesila zastav na pol droga.

Slovenci — Slovani! V Trstu nas živi tisoče in tisoče, ki nimamo niti ene naše šole izvemši eno, katero si vzdržujemo sami se svojimi žulji. Ker smo mi avstrijski državljani, ker smo in moramo biti deležni vseh dolžnosti, ki jih ima sleherni avstrijski državljani je logično, da zahtevamo tudi enakih pravic.

Dne 14. t. m. bo, kakor javljeno, pri sv. Jakobu veliki protestni shod za dosego slovenske šole v Trstu in tu bo prilika, da pokažemo koliko nas je in koliko smemo zahtevati!

Ta shod bodi prava slika naše zavedenosti, ta shod pokaži našim nasprotnikom — vseh barv, da se mi ne šalimo — ko se gre za biti ali ne biti in da znamo odločno zahtevati, kar nam gre po zakonih!

Delavci v Ljubljani bodo manifestirali za tržaško šolsko vprašanje in bodo zahtevali od poslancev, da stopijo v ta namen odločno na noge.

Kako je razveselil nas tržaške slovenske stariše ta glas iz bele Ljubljane.

Kako jim bomo večno hvaležni! In to jim dokažemo že v nedeljo dne 14. t. m.

To bo dan — slovenski — dan revežev trpinov, a vendar slovenski! v boj za dom!

Blagor njim! Nekdo nam je prinesel v uredništvo omotek tobaka iz bližnjega kraljestva. Omot tehta cela dva deka in vetja 20 cent. Menili smo, da mora biti precej fin ta tobak, zato smo z napeto radovednostjo odprli omot. Varali smo se, ker je to najslabši tokak, kar smo ga videli do sedaj!

Pri nas v naši obsovaženi Avstriji kupimo najmanj dvakrat toliko boljšega tobaka za 4 novčiče!

Blagor torej onim, ki so tako srečni, da zbežijo preko naših mej v blaženo Italijo.

Zlati dan. Pišejo nam: Kakor so si zapisali tržaški Slovenci dan 6. januarja leta 1902 z zlatimi črkami v zgodovino borbi za lastne pravice — oni znameniti dan, ko je naš dični dr. Otokar Rybar skoro premagal laškega Hortisa, oni zlati dan, ko je v vsoljno Slovanstvo gledalo v največji hvaležnosti na tega ubogega tržaškega trpina, ki ne sme več niti Boga moliti v materinem jeziku, čegar otroci se ne uče v šoli niti slovenskega križa — ta slovenska predstraža izvojevala je tu na slovenskih tleh boj, na kateri se dandanes še lahko ponosno oziramo.

Naj bo ta dan 14. septembra l. 1902 enak onemu zlatemu dnevu 6. januarja l. 1901!

Sloveaski očetje! Dokažimo dne 14. sept. da ljubimo svoje nedolžne otročiče, svojo kri, svoje meso!

Ne pustimo si več krasti naših otrok od nikogar, prav od nikogar! — Naši nedolžni otročiči, katere nam je izročil Bog v varstvo in ki bo zahteval račun od nas, kako smo za nje skrbeli — oh! ti otročiči naj ostanejo nam in naj ne drve v pogubo — v narodno smrt!

Naj si ne množita nam sovražnih vrst ne Nemec in ne Lah z našimi nedolžnimi otročiči! To vas prosi Slovenski oče.

»Še nekoliko šolske statistike« pravi Žid in šteje na podlagi občinskih računov tako:

»Vseh otrok v naši občini, ki so primorani zahajati v šolo, je okoli 22.000. Koncem šolskega leta pa je bilo v različnih šolah toliko otrok:

v ljudskih in meščanskih občinskih šolah	14.508
» javni šoli benediktinskih nun	275
» ljudski šoli »Lege Nazionale« v Sv. Križu	130
» evangelski šoli	400
» ljudskih in meščanskih državnih šolah	2.588
» ženskem liceju	585
» drugih zasebnih šolah židovskih, grških, slovenskih itd.	600
Skupaj otrok	19.086

Od teh 19.086 prišlo se je 14.427 Lahom, 760 Nemcem in 3686 Slovincem, 213 drugih narodnostij.

Šole pomagajo torej tržaškim Židom, da dokažejo svetu, da je Trst laški. S pomočjo šole hoče Žid dokazati, da v Trstu in okolici ni okoli 9000 slovenskih otrok.

Naša dolžnost pa je, da dokažemo v prihodnjem času tudi s pomočjo slovenskih šol, da število tržaških Slovincem ni nič manjše od laškega!

»Na delo, na delo, ker resnobni so dnovi a delo in trud, naj nebo blagoslovi!

Radi večje varnosti. Pišejo nam: Radi večje varnosti se prosi vse udeležence nedeljskega protestnega shoda, naj ne stopajo na mize in na stole, ker so ti že precej v slabem stanju in bi se gotovo polomili. Od druge strani, bi to ne bilo prav tudi z ozirom na one udeležence, ki bi morali ostati na tleh in bi jim bil zabranjen pogled na oder.

Glede točenja bi bilo želeti, naj se isto vrši na ravnini in ne blizu odra, da ne bo v nadlego govornikom in poslušalcem.

Glede malih otrok je želeti, da se istih ne vozi na vrt, ker bo gotovo guječa in pa, ker taki malčki preradi upijejo in razsajajo — kar se na tem shodu ne sme zgoditi.

Toliko na blagohotno uvaževanje!

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7 uri zjutraj 20°7 ob 2. uri popoldne 26°2 C. — Tlakomer ob 7 uri zjutraj 763.8 — Dena plima ob 6.42 predp. in ob 6.19 pop.; oseka ob 5.19 predpoludne in ob 6.03 popoldne.

Dražbe premičnin. V četrtek, dne 11. sept. ob 10. uri predpoludne se bodo vladni navedbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: ulica S. Giovanni 7/III, 1 brogam št. 153, ulica Acquadotto 49, hišna oprava; ulica Piccolomini 5, hišna oprava; na zemljišču južne železnice, 49 sodov; ulica Lloyd 12, hišna oprava; ulica Fontanone 26, hišna oprava; piazza Nuova 1, prodajalnična oprava; ulica Zovenzoni, 1 brogam št. 283; ulica Chiozza 1, hišna oprava.

Vesti iz ostale Primorske.

× **Iz Dekani.** Agitatorji bivšega župana raznašajo z veseljem glas, da so volitve razveljavljene. In sicer za vse tri razrede. Posmehujejo se, da naša sijajna zmaga ne bo imela veljave.

Naj oživimo v spomin dogodke iz zadnjih volitev. Stranka bivšega župana je napela vse sile in je razvijala najbolj divjo agitacijo. Nje agitatorji so ponujali našim volilem po 5 K; žugali so, lizali se in grozili. Vse je bilo zastoj: propali so!

Sedaj pa so uložili rekurz proti volitvam, katere so vodili oni sami, v sporazumljenju s politično oblastjo in deželnim odborom istrskim. In da imajo navidezen razlog za rekurz, v to je skrbela komisija in je pripomogla tudi državna politična oblast. Komisar politične oblasti, katerega je bilo poverjeno vodstvo volitev je v sporazumljenju z deželnim odborom imenoval člene volilne komisije. A med te člene so potaknili nekoga, ki je bil pred 5 leti kaznovan radi tepeža. Vladni komisar je bil opozorjen na to po osebi naše stranke, a gospod komisar je tedaj zagotovil, da to dotičniku nič več ne škoduje. Dotičnik je bil na to kakor naš kandidat izvoljen v II. razredu.

Sedaj pa se sploh govori, da so volitve razveljavljene za vse tri razrede samo radi tega, ker je bil dotičnik ud volilne komisije, češ, da še vedno trajajo pravni naslepki one obsodbe.

Pustimo na strani vprašanje, ali je temu res tako in vprašajmo samo: kdo je kriv na tem, da je bil dotičnik ud volilne komisije?!

Naša občina že tretje let nima položnega občinskega računa. Vladna oblast sama določa proračun, ne da bi ljudstvo znalo, za kaj se troši občinski denar. In vendar je zopet vlada ista, ki se svojim čudnim postopanjem zavlačuje, da ne moremo priti do zakonito izvoljenega občinskega zastopa, kateri edini in sam ima pravico sestavljati proračune za vsakoletne potrebe.

Volitve so se izvršile dne 4. junija t. l., a še danes nimamo rešitve rekurza. Med tem pa podajoči stranke bivšega župana pridno obhajajo nekatere vasi in — merijo vodnjake, potoke, ceste itd., kakor se že to godi po receptu gospodarske italijanske stranke, da zapeljujejo nevedne ljudi, češ, oni da jim napravijo vse to, ako ljudstvo izvoli njih. G. upravitelja vprašamo: zakaj se ni ona okrožnica deželnega odbora razglasila po vsej županiji in zakaj samo po nekaterih vaseh?

Sedanji upravitelj se svojimi pomagači in pisarji, katerih jeden (znan tudi tržaškim Slovincem) je iztuhtal, da vsi Slovenci so divjaki, pa pridno pregledujejo vse občinske akte, da vse iztrebijo, kar bi utegnilo škodovati njim. Gospod upravitelj: ali v občinskih arhivih res ni bilo več prostora za one akte, za one papirje, katere ste prodali za slepo

ceno? Ali ste vi v to postavljeni, da prodajate obč. papirje?!

Na tak način ni čuda, da čisto primanjkuje kakov akt, po katerem se vprašuje, a ga ni možno dobiti po nobeni ceni! Oni odgovarjajo jednostavno, da akta ni možno vdobiti, pak — mirna Bosna!

Brzjavna poročila.

Obletnica smrti cesarice Elizabete.

DUNAJ 10. (B.) Danes zjutraj se je cesar pripeljal v kapucinsko cerkev in je opravil na grobu pokojne cesarice Elizabete kratk. molitev.

Grški princ na Dunaju.

DUNAJ 10. (B.) Z grškim prestolonaslednikom in njegovo soprogo pripeljal se je danes semkaj tudi višji komisar Krete, princ Jurij.

Italijanske pošte na Turškem.

CARIGRAD 9. (B.) Vali v Janini je preprečil delovanje novoustanovljenega italijanskega poštnega urada v Janini. — Od italijanske strani se je proti temu protestiralo.

Francozki socijalisti in militarizem.

PARIZ 10. (B.) Francozki socijalistični voditelj Jaurès naznanja v »Petite République«, da bodo socijalistični poslanci o zopetnem sestanku zbornice predlagali, naj se objavijo potom plakatiranja najvažnejše točke o procesu v Nantesu, in sicer telegrafično povelje generala Fraterja in odgovor podpolkovnika Sain Remy-ja, kakor tudi razsodbo vojnega sodišča. Vojaki da bi morali vedeti, kakšen pomen ima beseda disciplina in kedaj imajo pravico samostojno misliti.

Potres na Španjskem.

MADRID 10. (B.) V Penacosa bilo je včeraj občutiti potres; iz porečja Tajo se poroča o mnogih povodnjih.

Štrajk.

BARCELONA 10. (B.) Zidarji so stopili v štrajk. Policija je izvršila več aretiranj.

30.000 kron znaša glavni dobiček »Olo-muške razstavne loterije«. Opozarjamo naše cenjene čitatelje, da se bo vršilo srečkanje nepreklicno dne 25. septembra 1902. in da se v gotovini izplačajo vsi dobitki z 10% o d b i t k o m.

Aleksander Levi Minzi
Prva in največja tovarna pohištva vseh vrst.

TRST

TOVARNA: Via Tesa, vogal
Via Limitana

ZALOGE: Piazza Rosario št. 2 (šolsko poslopje)
in Via Riberge št. 21

Telefon št. 670.

Velik izbor: tapet, urij, stoli in stik. In vsrže narocbe tudi po posebnih načrtih.

Cene brez konkurence.

ILUSTROVANI ČRNIK ZASTONI IN FRANKO
Predmeti postavio se na par obrod ali že ezniro franko.

Svoji k svojim!
ZALOGA

pohištva
dobro poznane

tovarne mizarske zadruge v Gorici (Solkan)
vpisana zadruga z omejenim poroštvom

prej Anton Černigoi
Trst, Via di Piazza vecchia (Rosario)
št. 1. hiša Marenzi.

Največja tovarna pohištva primorske dežele.
Solidarnost zajamčena, kajti les se osuši v to nalašč pripravljenih prostorih s temperaturo 60 stopinj. — Najbolj udoben, modern sestav. Konkurenčne cene.

Album pohištva brezplačno.

Potrjim sreem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš preljubljeni oče, stari oče oziroma brat

Ivan Nabergoj

vitez Fran Josipovega reda, bivši državni in deželni poslanec itd. itd.

danes ob 3. uri zjutraj previden se sv. zakramenti za umirajoče po dolgi in mučni bolezni mirno v Gospodu zatisnil svoje oči.

Pogreb bo v petek, dne 12. t. m. ob 10 $\frac{1}{2}$ uri zjutraj iz hiše žalosti.

NA PROSEKU, dne 10. septembra 1902.

Žalujoča rodbina.

TOVARNA POHIŠTVA

IGNACIJ KRON

Dvorni založnik. — Ustanovlj. 1848.

ulica Cassa di Risparmio
Tovarna na Dunaju.

Novi ceniki, izvorni narisi, načrti za sobe na zahtevanje brezplačno.

Spoštovane slovenske gospodinje
Zahtevajte pri svojih trgovcih
novi
Ciril-Metodijevo
cikorijo.

Anton Breščak v Gorici, Gosposka ulica št. 14 in ulice Vetturini ima v zalogi v veliki zbirki pohištvo vseh slogov za vsak stan od najboljkega izdelka. V zalogi ima: podobe na platno in šipe, ogledala, žime platno, razne tapetarije itd. Daje tudi na obroke.

Glavni zastop za Trst, Kras, Goriško, Istro, Dalmacijo in Tirolsko zavarovalnega društva na življenje in rente

GLOBUS
centralno ravnateljstvo na Dunaju
I. Franz-Josefs-Quai št. 1a (v lastni hiši).

Popolno vplačana glavica 2.000.000 K, ustanovljena od dunajskega bančnega društva in bavarske hipotekarne in menične banke v Monakovu.

Sprejema zavarovanja na življenje v raznovrstnih kombinacijah in proti nizkim premijam. Specijalno zavarovanje otrok brez zavarovateljskega ogleda, izplačavši v slučaju ženitve ali prehoda v vojaške zavarovani: znesek proti malemu odbitku pred pretekom zavarovalne dobe.

Glavni zastop v Trstu, Corso št. 7. Telefon 469.

„Andemo de Franz“
kréma

v ulici Geppa št. 14.

Toči vina prve vrste:

Bela vipavska . . . liter po 40 kr.
Črna istrska . . . „ 36 „
Kuhinja domača, vedno preskrbljena z gorkimi in mrzlimi jedili po zmernih cenah
Družinam se pošilja na dom od 10 litrov naprej: Ipavsko belo liter po 32 kr.
Črna istrsko liter po 28 kr.

Priporoča se tudi krčmarjem, katerim dajem vinood 50 litrov naprej po dogovorjeni ceni
Josip Furlan, lastnik.

Paglianovo mazilo (sirup)

za osveženje in čiščenje krvi

• • • prof. Ernesta Pagliano • • •

nečak pokojnega profesorja Hieronima Pagliano

je bilo predloženo zdravstvenemu vodstvu min. za notranje posle, koje je dovolilo razprodajo. Odlikovano na narodni farmacevtični razstavi 1894 in na higijenični narodni razstavi 1900 z zlatimi kolajnami.

Dvor višjega sodišča v Lucca je izdal razsodbo po koji ima tvrdka Hieronima Pagliano izključno pravico postopati proti vsa komur, ki bi razpečaval ponarejanja, ter je ob jednem prisodil tvrdki vse odno: troške in odvetniške troške provzročene do leta 1897.

Naš sirup je ravno isti, kojega je izumil 1838. pok. naš stric prof. Hieronim Pagliano ter hranimo njegove izvorne recepte, s kojimi se je dokazala resnica. Vsi ti dokumenti ki so pisani z njegovo lastno roko, so bili predloženi pristojnemu sodišču.

Pozivljamo v-akegar, da prekliče; to zadošča v dokaz resnice, koje smo vedno trdili in razkrili brezvestne laži gotovih spekulativov. Zgoraj označene listine zamore si vsakdo ogledati. Ogibajte se vedno ponarejanj in zahtevajte vedno izdelke, koji nosijo na ločku in ovitkih našo varstveno znamko. Tvrdka nima družie. **Napolj 4, Calata S. Marco.**

Podpirajte družbo Cirila in Metoda!

Odlikovana
1894.

Odlikovana
1894.

Odlikovana tovarna

na vodno in parno silo z najboljšimi stroji iz prvih nemških tovarn

ter
velika zaloga vsakovrstnega pohištva
Ivan Doljak v Solkann pri Gorici.

Samostojna tvrdka brez vsake zveze z drugimi, ustanovljena l. 1889.

V lastni hiši. Lastne žage.

Tovarna razpolaga z mizarji, večimi od najnavadnejših do najfinjših del vseh slogov, enako z izvrstnimi strugarji in rezbarji in najboljše izurjenimi tapetarji, tako, da lahko prevzame in izvrši v najkrajšem času vsako delo vseh slogov; prevzame tudi mebliranje vil, prenočišč, uradov itd. z navadnim in najfinjšim pohištvom.

Za mizarje.

Velika zbirka obkladov (remeša), strgarskih in rezlarskih izdelkov, za izdelovanje zrezanega in pooblanega lesa, vsakovrstnih okraskov, gol, kornizov in vseh drugih mizarjskih potrebščin.

Vsaka karkužena izključena, ker se dela samo iz lesa, posušenega v palašč z to napravljenih pečeh, ter se tvrdka drži gesla: Solidnost in točnost v postrežbi.

Vrhu tega se jamči za vsak posamezen kos. — Brzjavi: **Doljak — Solkan.**

Stanje hranilnih vlog:
15 milijonov K.

Rezervni zaklad:
okroglo 350.000 K

Mestna hranilnica ljubljanska

na mestnem trgu zraven rotovža

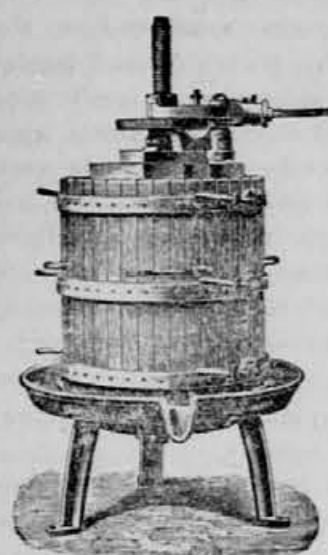
sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8 do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. Rentni davki od vloženih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vse svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Delarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice. Poštno-hranilnične sprejemnice dobivajo se brezplačno.

Močne stiskalnice za vino

(preše)

vsake velikosti in mline za mečkanje grozdja kakor tudi druge stroje vsake vrste, orodje in material, se vedno biva v zalogi tvrdke

ŽIVIC I DR. V TRSTU

Trgovinska ulica 2. (blizu vojašnice).

Srečkanje že 4. oktobra 1902.

Srečke loterije c. k. dun. redarstva
po 1 krono

1500 dobitkov, mej temi 100 glavnih dobitkov v efektivni vrednosti

kron 50.000 kron.

Prvi trije glavni dobitki **kron 25.000, 5000, 1000** se izplačajo na zahtevanje po odbitku zakonitega davka

v gotovem denarju.

Vdohivajo se v vseh menjalnicah, tobakarnah, loterijskih nabiralnicah in pri

Polizei-Lotterie-Bureau, Dunaj, I. Singerstrasse 2, kateri pošilja tudi vsakemu kupcu srečke brezplačno in franko izkaz srečkanja.

Mihael Zeppar v Trstu, ulica San Giovanni št. 12

ima zalogo pečij od majolike v velikem izboru, sama nove-t, bodisi glede risarj ali barv. Snov sestaja od same stanovitarne zemlje. Izključna zaloga za Trst, Primorje in Dalmacijo sluznoznanje in odlikovane tovarne za peči Brat v Schütz v Blanskem (Morava) ustanovlj. na 1848. Pri teh pečeh se prbrani 50% na kurjavi. Lastna tovarna številnih peči iz železa ali nikelnih z majoliko. Izvršev po meri in nizkih cenah.

ZALOGA DALMATINSKIH VIN
iz lastnih kletij

in **ISTRSKI TERAN,**

ki se toplo priporoča družinam, gosp. krčmarjem in restavratorem.

Simeon Pavlinović, ul. Chiozza 11.

Gosp.

Sekarnar Piccoli
Ljubljana.

Vaše železnato vino sem uporabljal z izvrstnim vspehom pri moji soprogi, katera je dolgo časa nerovna. Prosim Vas, da mi dopošljete po pošti še šest steklenic zgoraj imenovanega vina.

Dr. E. Färber

c. in kr. stabni zdravnik.

V GORICI, dne 16. junija 1901.

Razprodaja se v lekarnah v Trstu, Istri, Dalmaciji, Primorskem, Goriškem in Tolminskem po K 2-40 steklenica.

Jakob Kosmerlj

— TRST —

ulica ss. Martiri št. 16
nasproti Komando Marine.

TRGOVINA
jestvin in kolonijalnega blaga, delikates in konserv.

Izbir raznih vin in likerjev.
Imam tudi filijalko v ulici **Bastione št. 2** nasproti ženskemu liceju.

Priporočam se p. n. občinstvu in sem oajudanejši

Jakob Kosmerlj.

Sprejemajo se tudi naročbe za razpošiljanje